

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 viderefører den gældende fødevarerlov § 24, stk. 3, og beskytter forbrugerne mod, at de af stk. 1 omfattede varebetegnelser, særlige mærker, logoer og symboler misbruges. Det er væsentligt, at forbrugerne kan have tillid til, at disse varer lever op til de kvalitetskrav eller har de særlige karakteristika, som der reklameres med, og at det undgås, at andre varer uretmæssigt profiterer heraf.

Til § 18

Den foreslåede bestemmelse viderefører § 25 i den gældende fødevarerlov. I Rådets direktiv 89/107/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler, er der fastsat krav for mærkning af tilsætningsstoffer såvel til salg, der ikke er bestemt til den endelige forbruger, som til detailsalg.

Tilsætningsstoffer skal f.eks. mærkes med oplysning om navn og adresse på producent, pakkevirk-somhed eller forhandler inden for Det Europæiske Fællesskab, den specifikke betegnelse for stoffet, nettoindhold og eventuelt opbevaringsforskrifter og brugsanvisning.

Til § 19

Den foreslåede bestemmelse viderefører § 26 i den gældende fødevarerlov. Bestemmelsen giver mulighed for at regulere, hvorledes de krævede mærkningsoplysninger skal fremtræde på emballagen. Området er reguleret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler. Der gives ministeren for familie- og forbrugeranliggender bemyndigelse til at fastsætte regler for, hvorledes mærkningen skal udføres. Her tænkes f.eks. på at bestemte mærkningsoplysninger skal være i samme synsfelt, eller at visse oplysninger skal gives i forbindelse med varebetegnelsen eller salgsnavnet.

I mærkningsdirektivet angives bl.a., at mærkningsoplysningerne skal være »anført på et for forbrugerne let tilgængeligt sprog«.

Til kapitel 6

Frivillige mærkningsordninger

Hensigten med de foreslåede bestemmelser i kapitlet, som på nær enkelte ændringer er en videreførelse af tidligere regulering på området, er at give mulighed for at etablere en frivillig mærkningsordning for at

fremme produktion og afsætning af fødevarer, landbrugs- og fiskeriprodukter af særlig høj kvalitet eller med særlige karakteristika.

Mærkningsordningen kan omfatte alle fødevarer af animalsk eller vegetabilsk oprindelse. Desuden vil andre landbrugs- eller fiskeriprodukter, såsom foderstoffer, også kunne omfattes af ordningen.

For de produkter, der omfattes af ordningen, kan der fastlægges krav til alle led i produktion og omsætning. Kravene skal ligge ud over de almindelige krav, der allerede er fastsat i lovgivningen. Tilsynet med de ordninger, som etableres, skal være brugerfinansieret. Tilsynet skal udføres enten af uafhængige private institutioner eller af de myndigheder, som i henhold til lovgivningen har kontrollen med de pågældende primærproducenter og virksomheder.

Til § 20

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 31 i den gældende fødevarerlov. Bestemmelsen giver ministeren for familie- og forbrugeranliggender mulighed for at etablere en frivillig kvalitetsmærkningsordning for udvalgte landbrugs- og fiskeriprodukter samt fødevarer.

Ministeren for familie- og forbrugeranliggender kan nedsætte et råd til at bistå sig ved etablering og administration af en kvalitetsmærkningsordning. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender udnævner rådets medlemmer og kan udpege en formand for rådet samt træffe afgørelse om sekretariatsbetjening af rådet, herunder fastsætte regler om placering og organisatorisk opbygning af sekretariatsfunktionen. Bestemmelsen er tidligere brugt ved nedsættelsen af Rådet for Bedre Madkvalitet, som blev nedlagt i foråret 2002. Rådet var sammensat af 6 personer, som repræsenterede ekspertise på områderne fødevarer-kvalitet, fødevarerudvikling og markedsføring. Fødevarer-direktoratet forestod sekretariatsfunktionen.

Til § 21

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 32 i den gældende fødevarerlov.

Ministeren kan med hjemmel i stk. 1 fastlægge krav til de produkter, som er omfattet af mærkningsordningen. Kravene skal ligge over de krav, der generelt er fastsat i fødevarerlov-givningen. Kravene inden for den enkelte produktkategori vil løbende kunne tilpasses ændringer i forbrugernes forventninger, produktions- og afsætningsforhold og den almindelige offentlige regulering.